

2^e Selectie Wedstrijd NK, Ronde Bleek, 27 mei 2018.

Deze wedstrijd werd gevestigd onder extreme omstandigheden, temperatuur van rond de 30 °C, drukkend warm, dreigend onweer, gerommel en gedonder in de verte.

's Morgens om half zeven was het al volop drukte op de Ronde Bleek. Begroetingen, handen schudden, hengels optuigen en loten, of je aan A, B of C visser bent. Het heeft niks te maken met je viskwaliteiten, maar alles met je startplek. De gemoedelijkheid wordt zichtbaar als de wedstrijdleiding, zoals iedere wedstrijd, op zoek gaat naar de laatste vissers die nog niet geloot hebben, er wordt geroepen om Ton en Bram.

Vandaag sta je 2 keer op een vlot en 1 keer op een steiger. De vissers worden met taxiboten naar de vloten gebracht, naar de steiger moet je lopen. Tijdens het wisselen wordt iedereen met de taxiboten overgezet.

Om 9 uur klinkt de wedstrijdtoeter en mag ik aan de slag, als B visser vis ik 2 manches en ben de 3^e manche controleur. Ik kies voor een streamertje en zet m'n timer aan, die geeft de helft van de manches aan. Voor mij een moment om op de helft van de manche te overwegen om van vlieg of systeem te wisselen. Halverwege wissel ik van streamertje naar blob, de glaslijn blijft.

Niet lang daarna volgen de eerste aanbeten, de blob wordt superlangzaam binnengevist. Na twee gemiste aanbeten kan ik de derde verzilveren en is er op ons vlot gescoord. Uiteindelijk stappen we de steiger op met ieder 1 vis. Om ons heen wordt ook vis gevangen, waarbij Jouri in korte tijd 3 vissen landt, en Bob ook lekker bezig is.

Vanaf de steiger wordt het taai, de hitte is bijna ondraaglijk en ik kan geen goede houding vinden om te staan of zitten. Uiteindelijk lig ik op het laatste heel geconcentreerd m'n kwakkebolleke binnen te vissen. De steiger ligt uiteraard aan de kant en ik had informatie dat daar kikkervisjes zaten, maar helaas, die zijn al doorgegroeid of opgegeten. Dus de streamer geprobeerd, en weer geswitcht naar de blob. Die geeft een mooie vis, ik sta op twee, lekker. Als ik mijn manches heb uitgevist zoek ik naar schaduw op de kant maar die is nergens te vinden. Gelukkig trekt de lucht dicht, maar dat geeft direct een nieuwe dreiging, onweer! En onweer en op het water zitten vind ik geen gelukkige combinatie. De wedstrijdleiding roept instructies voor als het echt gaat onweren.

Eddie vangt z'n eerste wedstrijdvis, z'n medevissers moedigen hem aan en coachen hem hoe hij de vis moet scheppen. Dat kan heel lastig zijn met een lange leader. Maar hij flikt het, top!

Tijdens de lunch spoelt een flinke bui de hitte uit de lucht. Een uur lunch is voldoende om te praten met teamgenoten, informatie uit te wisselen en over een vliegendoods gebogen keuze's te overwegen of vliegen aan te bevelen aan medevissers.

Het middagdeel verloopt, onder zo nu en dan ver gerommel, net als het ochtenddeel. Vanaf hun vlot of steiger wordt het water minutieus afgevisd. Hier wordt wat gevangen daar wordt gevloekt om een misser. Als ik de blob snel binnenstrip knalt er nog een forel op, helaas schiet de blob los. Misschien moet ik m'n vliegen toch eens beter aanknopen.

Ons vlot blijft steken op ieder twee vissen, de winnaar Bob heeft er 6. Dan denk je met al die missers had je daar dichtbij gestaan. Maar ik heb ook gezien dat Bob veel missers had. Al met al hebben we gescoord, de weg omhoog lijkt ingezet.

Volgende wedstrijd in Schellinkhout, dat moet er een voor Ger worden, die scoorde daar vorig jaar behoorlijk.
Ben Quispel.

Eddie in actie.